

Sygn. akt **XXVII Ca 954/19**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Maja Smoderek
-----------------	-----------------------------

po rozpoznaniu w dniu w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **T. K., K. B., A. K., M. M. (1), Ł. K., T. M., B. W., M. M. (2) i M. K.**

przeciwko **(...) sp. z o.o. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 14 sierpnia 2018 r., sygn. akt II C 4837/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w jego pkt 3 w ten sposób, że zasądza od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. kwoty po 400 euro (czteryście euro) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 października 2017 r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwa oddala oraz w jego pkt 5 w ten sposób, że zasądza od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. kwoty po 561,29 zł (pięćset sześćdziesiąt jeden złotych 29/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. oddala apelacje T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. w pozostałym zakresie;
3. oddala apelacje Ł. K. i B. W. w całości;
4. zasądza od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. kwoty po 287,14 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych 14/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

XXVII Ca 954/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie zasądził od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz Ł. K. i B. W. kwoty po 400 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 12 października 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwoty po 947 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, natomiast oddalił ich powództwo w pozostałej części (co do odsetek za okres od 2 lipca 2016 roku do 12 października 2017 roku), a powództwa T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. oddalił w całości obciążając ich kosztami postępowania na rzecz powoda.

Wyrok został wydany w oparciu o przepisy rozporządzenia nr 261/2004 parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2014 rok, w szczególności art. 5 ust. 1 lit. c, art. 5 ust. 3 oraz art. 7 ust. 1 lit. a-c, a roszczenie dotyczyło lotu nr (...), który miał się odbyć 2 lipca 2016 roku z R. do K.. W ocenie Sądu I Instancji powództwo zostało udowodnione jedynie przez Ł. K. i B. W., ponieważ wykazali oni, że faktycznie uczestniczyli w przedmiotowym locie. Pozostali powodowie nie wykazali tej okoliczności tj. nie przedłożyli kart pokładowych, ani wezwani do złożenia zeznań nie stawili się na rozprawie, tak by sąd mógł ich przesłuchać.

Apelacje od tego rozstrzygnięcia wywiedli powodowie. T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. wyrok zaskarżyli w części odnoszącej się do rozstrzygnięcia ich dotyczącego i zarzucili mu naruszenie prawa materialnego to jest przepisów rozporządzenia nr 261/2004 parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2014 rok, art. 5 ust. 1 lit. c w związku z art. 7 ust. 1b, poprzez ich niezastosowanie, mimo, że z materiału dowodowego bezsprzecznie wynikało, że powodowie mieli rezerwacje na sporny lot, oraz art. 3 ust. 2a i 2b rozporządzenia nr 261/2004 poprzez błędne obarczenie pasażerów rejsów odwołanych obowiązkiem wykazania, że stawili się do odprawy, mimo, że wcześniej zostali poinformowani, że lot jest odwołany. Powodowie Ł. K. i B. W. zaskarżyli wyrok w zakresie oddalonej części roszczenia odsetkowego podnosząc, że skutecznie doręczyli pozwanemu drogą mailowa wezwanie do zapłaty i zasądzenie odsetek od daty doręczenia pozwu narusza art. 61 par. 2 kc w związku za art. 455 kc.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacje T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. zasługują na uwzględnienie, a niemal wszystkie przedstawione w nich zarzuty okazały się zasadne. Sąd Odwoławczy jest sądem merytorycznym, a postępowanie apelacyjne jest dalszym ciągiem rozpoznawania sprawy, a więc w toku postępowania przed Sądem II Instancji niezbędne jest dokonanie ponownej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów i ewentualne skorygowanie lub uzupełnienie oceny dokonanej przez sąd pierwszej instancji. Sąd Okręgowy jako sąd meriti mając na uwadze wyżej przytoczoną zasadę przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i doszedł do innych niż Sąd Rejonowy wniosków. Zdaniem Sądu II Instancji roszczenie dochodzone w sprawie niniejszej zostało udowodnione także w zakresie przesłanki wykazania, że powodowie są pasażerami, o których mowa w przepisach rozporządzenia nr 261/2004 parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2014 rok, w szczególności w art. 5 ust. 1 lit. c, art. 5 ust. 3 oraz art. 7 ust. 1 lit. a-c. Wniosek ten wywieść można chociażby z dołączonych do pozwu dokumentów takich jak potwierdzenie rezerwacji wycieczki, umowy o świadczenie usług turystycznych czy polisy ubezpieczeniowej. Każdy z powodów złożył jako załącznik do swego pozwu dokument, który pozwala na przypisanie do jego imienia i nazwiska zaplanowanego lotu powrotnego z R. do K. o numerze (...), tj jest lotu, o który toczy się spór. Zatem zaprzeczenie przez pozwanego jakoby powodowie nie mieli być pasażerami tego lotu jest całkowicie bezpodstawne i gołosłowne. Co więcej w aktach sprawy znajdują się pisma z biur podróży, które na polecenie sądu potwierdziły, że powodowie mieli zarezerwowany lot, który jest podstawą dochodzonego odszkodowania. Z tego względu Sąd II Instancji zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. kwoty po 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 października 2017 r. do dnia zapłaty oraz zasądził od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. kwoty po 561,29 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelacje okazały się bezzasadne w zakresie oddalonego roszczenia odsetkowego za okres od 2 lipca 2016 roku do 12 października 2017 roku. Analiza akt sprawy nie pozwala na ustalenie, że wezwanie do zapłaty zostało złożone skutecznie. Powodowie dysponowali jedynie wydrukami z własnej skrzynki mailowej, natomiast wobec zaprzeczenia przez pozwanego, iż dostał korespondencję elektroniczną te wydruki okazały się niewystarczające. Jak stwierdził Sąd Apelacyjny w Katowicach (wyrok z 6 kwietnia 2018 roku w sprawie o sygn. akt V AGa 259/18) do oceny skuteczności doręczenia oświadczenia elektronicznego stosuje się te same reguły, które odnoszą się do oświadczeń woli składanych w innej postaci, a wprowadzone modyfikacje związane są jedynie ze specyfiką tego oświadczenia. Jak wynika z treści art. 61 § 2 kc, ustalenie chwili doręczenia oświadczenia w formie elektronicznej także odbywa się przy uwzględnieniu zasady doręczenia. Dla uznania, że doręczenie faktycznie miało miejsce, nie jest jednak wystarczające wyłącznie wprowadzenie oświadczenia do systemu komunikacji elektronicznej, ponieważ stan taki nie stwarza pewności co do

tego, czy rzeczywiście trafiło ono do operatora usług telekomunikacyjnych, a następnie stało się dostępne dla adresata tak, aby ten miał możliwość zapoznania się z jego treścią. Podzielając tę argumentację zarówno dalej idące powództwo T. K., K. B., A. K., M. M. (1), T. M., M. M. (2) i M. K. jak i apelacja Ł. K. i B. W. zostały oddalone.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 par. 1 kpc k.p.c. i art. 385 kpc orzekł, jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zarówno za pierwszą jak i drugą instancję oparto na zasadzie art. 98 kpc. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika zawodowego reprezentującego powodów oraz opłaty od pozwu.